

զերտակենդանութեան մէջ՝ լաւ չէ շեշտուած։
Պարագին վճարումը մեծ զործ է ստուգիւ,
բայց աւելի մեծ է անոնց նուրիրումով ու
խմասութեամբ ստեղծուած զարթօնքն ու
ողերութիւնը։ Նշանաւոր դէմքերուն եթէ
քիչ մը աւելի տեղ տրուէր, տարակոյս չի
կայ թէ կորուստ մը չէր ըլլար երբեք։

Նուիրապեատութեան համար տրուած
սահմանը պակասաւոր է։ Քահանային Երկց
կոչումը, երբ մա՛նաւանդ ան օկրնայ ըլլալ
ամուսնացեալ կամ կուսակրօնայ, շիտակ չէ
բնաւ։ Քանի՛ դար է որ Երկցներու չհնք
հանդիպիր։ Քահանայի եւ եպիսկոպոսի իւ-
րաւասութեանց թուումին մէջ, արդեօք
ուշիմ ուսանող մը, կամ զիրքին կապուած
ուսուցիչ մը, հակասութիւն տեսնել պիտի
չկարծե՞ն, երբ նշմարեն թէ 116 էջին վրայ
խորհուրդներու մատակարարութեան մէջ
նոյն իշխանութիւնն ունին անոնք «բացի
ձեռնազրութենէն որ եպս. ին իրաւունքն
է», իսկ զիմացը վիրշինին վրայ կ'աւելցուի
«կ'օծէ եկեղեցիին պատկերներ և անօրներ»,
աւելցուը նաև նորակառոյց եկեղեցիներ։

Էնգհանուը առումով այս ընթացքը հայ
ուսանողներու համար շահնեկան նորութիւններ ունի։

ՆԵՐՄԻՍ ՍԱՐԿ. ՏՒՐ-ՅԱԿՈԲԵԱՆ

ԱՐԳԱՎՅԹԻՆ ԳՈԽԻՆՔ

Եւրոպեան բաղէի մը մլջ
Աղբիւրի մ' ուրշն եկաւ վլն.
Ժողովուրդն նետաքրքիր՝
Հարցուց՝ Ինչ արձնանազիր
Դրնել որ աղբիւրն իննենին
Մասն ըլլար հայրենիքին։—
Ազգ բար ամեն ատեն
Կարեւոր կը նրկատեն . . .
Աղբիւրին բող փայլ տային
Կընելով զայն ազգային։—

Տիկին մը ազնըւական
Մօս եկաւ նոծ բազմութեան,
Ու կրօնին այդ ուամկալար
Վախճանի մը տալու համար՝
Եր ձայնի շեշտին նետ բար
Խառնելով ծաղրանք մ՝ ըստ .
«Լաւ կ'ըլլայ միահամուռ
Կոչել զայն ազգային գուռ»։
Թրգմ.

ՅՈՒՆԻ 1929 օկտ

Անցեալին վրայ անդրագառնալը կա-
րեսոր է լաւէն լաւազոյնին դիմելու համար։
«Եթէ լիշեմ բաներ, զոր բնաւ չէի ուզեր
լիշել, և չեմ կրնար մոռանալ դէպքեր, զոր
կ'ուզէլ բնաւ չի լիշել»։ Կիկերոնին այս
խոսքը մենք ամէնքնիս կրնանք ըսել, երբ
կ'անդրագառնանք անցեալ տիսուր յուշե-
րուն վրայ։ Քանի կ'ապրինք, ի զուր է,
ստիպուած ենք անցեալը չի մոռանալ։ Vivre
c'est se souvenir.

* * *

Յոյսերով ապրեցանք. գարձեալ յու-
սախար մնացինք. Նման պատրանքները ճա-
կատագրական են։

Մական ճակատագրական չեն եղբայ-
րապան ոճիրները, գասակարգայինն ճակա-
տագրաբարը, լեզուի և եկեղեցւոյ դէմ մրգ-
ուած պայքարները, որոնցմէ կարելի էր
զգուշանալ։

* * *

Սուզի ուեւ շրջանակի մէջ արձանա-
գրեցինք անզիր գիտնական քարոզիչ պատ-
րիստ Արշարունին։ Դաստիարակ, պատ-
մարան ներհաւան Մխիթարեան Նուրիխան Հ.
Մինասը։ Հ. Դանիէլ Արիկեան անզիր գը-
րազէտ, սիրուած միարան Վիեննական Մխի-
թարեան։ Երուսաղէմի վանքէն առաջնորդ,
գաստիարակ գրասէր Եպիսկոպոս Զիլինկիր-
եան։ Ազգասիրութեան անվեղար վեհափա-
ռը՝ Մինաս Զերազ։ Լրազրութեան փեթա-
կին ժիր մեղու Ս. Զէօմէկանեանը։ Իզմիրի
զրական վերշին կաղնին՝ վերծանող, բա-
ռուազիր Նուպարեանը։ Հայաստանի կրթա-
կան նախարար՝ մտքի մշակ Մռաւեան Աս-
քանազը։ Խրիմեան Հայրիկի կրթական ա-
ւազանէն եւած Համբարձում Երամեանը,
աչաղուրկ աչալուրջ համակրելի դաստիա-
րակ, հեղինակ երկու հատոր «Յուշարձան»
յուշերու։ Ամերիկայի հայ գաղթականնե-
րէն՝ Դանիէլ Նուրիեան՝ Բարելոնի հետազօ-
ալէ, ուր գտած ապակիի նմուշները, այժմ
Մէթրոպոլիթըն թանգարանի մէջ կը պահ-
ուին։ Թէրզիպաշեան Գէորգ Վրդ. ը., իսրմ-
բազիր «Պատկեր» և «Արձագանք» թերթե-
րու, հեղինակ «Յիշուզուլուի ուսումնասի-
րութեան»։